

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (UD 317)
Autor	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
Projekt z dnia	23 października 2025 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel/Adrian Pokrywczyński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	+48 18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna	Nowelizacja procedowana obecnie powinna skupić się na rozwiązaniu najważniejszego problemu przed jakim obecnie stoją starostowie i wójtowie tj. prawidłowego i efektywnego wydatkowania dotacji z Programu Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej. Proponowany projekt takich rozwiązań nie zawiera. Pozostałe kwestie powinny być procedowane w normalnym trybie, z umożliwieniem przeprowadzenia normalnych konsultacji, zwłaszcza, że jest jeszcze czas na opracowanie chociażby regulacji dotyczących tego jak ma wyglądać Program ochrony ludności i obrony cywilnej w kolejnych latach i czy jest to		Nie uwzględniono Należy stwierdzić, że projekt nie jest procedowany w nietypowym trybie. Projekt skierowano, zgodnie z Regulaminem pracy Rady Ministrów, do uzgodnień międzyresortowych oraz do opiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego i wojewodów, nie pomijając żadnego etapu i nie stosując trybu szczególnego z regulaminu. Skróceniu uległ jedynie termin – przy czym należy zauważyć, że projekt nie jest obszerny i wyznaczony termin na uzgodnienia należy uznać za prawidłowy.	Uwaga dotyczyła terminarza rozpatrywania projektu w ramach konsultacji wewnątrz KWRiST (rząd chciał, by opinia KWRiST pojawiła się po kilku dniach). Należy podkreślić, że właściwym rozwiązaniem jest to, które przyjęto po stanowisku strony samorządowej – tj. skierowanie projektu do zespołu problemowego.

		właściwa forma do finansowania zadań przewidzianych w ustawie. Ponadto część zaproponowanych regulacji jest w naszej ocenie przygotowana (podobnie jak pierwotna ustawa) w sposób naruszający zasady przyzwoitej legislacji.			
2.	Art. 1 pkt 1 (dot. zmiany art. 49 uOLiOC)	Zmiana przepisu nie ma większego uzasadnienia – skreślić.	Kwestia częstotliwości szkoleń dla osób wykonujących zadania ochrony ludności i obrony cywilnej nie jest kwestią wymagającą pilnej interwencji ustawodawcy. Uzasadnienie jest lakoniczne, odnosi się wyłącznie do stanu obecnego, sugerując, że w 2026 tematyka szkoleń się powtórzy. Tymczasem szkolenia OLiOC to nie tylko kwestia znajomości ustawy. Coroczne szkolenia wcale nie muszą powtarzać materiałów czy dotyczyć tego samego zakresu tematycznego. Ponadto, wydaje się, że biorąc pod uwagę lata zaniedbań w obszarze ochrony ludności i obrony cywilnej oraz zmieniający się charakter zagrożeń zmniejszenie częstotliwości szkoleń nie jest pożądane. Proponujemy, w interesie publicznym, pozostawić częstotliwość corocznych szkoleń osób, które mają wykonywać zadania – de facto chodzi o	Do dyskusji W ocenie projektodawcy częstotliwość szkoleń jest zbyt duża. W szczególności należy zauważyć, że przepis dotyczy szkoleń obowiązkowych, co nie wyklucza częstszego uczestnictwa wskazanych podmiotów w innych, nieobowiązkowych szkoleniach. Ustanowienie zbyt krótkiego terminu na szkolenia obowiązkowe może prowadzić do unikania szkoleń przez zainteresowanych.	Przepraszamy, ale nie da się użyć innego słowa niż „absurdalna” w kontekście odpowiedzi Ministerstwa. Ustawa w sposób odpowiedni wyznaczyła powtarzalność obowiązkowych szkoleń – co rok. Nie wyklucza to udziału w częstszych szkoleniach, ale zachowuje minimum wymagane, by osoby odpowiedzialne za szeroko pojęte bezpieczeństwo były na bieżąco z problematyką zarządzania kryzysowego i ochrony ludności. Szkolenia nie trwają kilka miesięcy – podstawowe programy, o zupełnie różnej tematyce, można przecież odbyć w ciągu kilku dni. Powtarzamy, że tematycznie nie muszą się powtarzać (w jednym roku zagadnienia podstawowe, w drugim np. ochrona przeciwlotnicza itd.). A nawet jeśli część zagadnień się powtórzy – utrwalanie wiedzy jeszcze nikomu nie zaszkodziło.

			urzędników, którzy w momentach kryzysów będą wykonawcami zadań organów ochrony ludności. Należałoby się raczej zastanowić nad zmianą rozporządzenia w sprawie programów szkoleń z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej oraz wymagań dla podmiotów prowadzących szkolenia w takim kierunku, aby treść szkoleń przeprowadzanych corocznie nie powtarzała się a pozwoliła poszerzać kwalifikacje kadr, w tym pod kątem funkcjonowania obrony cywilnej w warunkach konfliktu zbrojnego i ochronę jej personelu, na co zwracają nam uwagę pracownicy samorządowi.		Sugerujemy by w ramach rozporządzeń wykonawczych przemysleć np. możliwość stopniowania zakresu szkoleń w różnych dziedzinach. Cieężko jest wyobrazić sobie sytuację, by osoby odpowiedzialne w ramach JST czy administracji rządowej za bezpieczeństwo, poważnie traktujące swoje obowiązki, unikały szkoleń RAZ W ROKU.
3.	Art. 1 pkt 2 (dot. zmiany art. 62 uOLiOC)	Zamiast wprowadzać zmianę w art. 62 sugerujemy zmianę art. 61 ust. 1 i nadanie jej brzmienia „1. Organy ochrony ludności nadzorują i kontrolują wykonywanie zadań ochrony ludności i obrony cywilnej przez podmioty ochrony ludności podległe im i nadzorowane przez nie w zakresie posiadanych kompetencji.”.	Wprowadzenie zmiany w art. 62 w kształcie zaproponowanym przez projektodawców, spowoduje, że każdy organ ochrony ludności będzie miał prawo kontroli każdego z podmiotów wymienionych w art. 17 ust. 1. Tymczasem wydaje się, że intencja jest taka, aby kontrolę sprawował organ, któremu podmiot podlega. Oczywiście, w uzasadnieniu zasugerowano, że chodzi o kontrolę podmiotów nadzorowanych, ale przepis tego	Częściowo uwzględniona W uzasadnieniu uwagi nieprawidłowo zdiagnozowano problem, który ma rozwiązać nowelizacja. W odniesieniu do podmiotów, które są podległe bądź nadzorowane dodatkowe wprowadzanie uprawnienia do kontroli jest zbędne – gdyż kontrola mieści się w zakresie podległości i nadzoru. Ustawa nie przewiduje natomiast kontroli przez organy ochrony ludności podmiotów ochrony ludności,	ZPP wskazywał jak można będzie odczytywać konstruowany przepis. Czekamy wobec tego na propozycję nowego brzmienia.

			nie uszczegóławia i może to budzić spory interpretacyjne.	które nie są podległe lub nadzorowane, ale którym zlecono zadania ochrony ludności i powinny z tego tytułu podlegać kontroli. Należy zauważyć, że nowelizacja ma objąć m.in. podmioty wyznaczane, które to niejednokrotnie będą podmiotami prawa prywatnego spoza administracji i jako takie nie podlegają ani nie są nawet nadzorowane przez żaden organ. Właśnie w odniesieniu do takich podmiotów konieczne jest objęcie ich uprawnieniem do kontroli w ramach zadań olioc. Problem ten został rozpoznany przez MSWiA przy okazji zawierania umów o realizację zadań np. ze stowarzyszeniami, gdyż obecne brzmienie art. 61 i 62 nie wydaje się pozwalać na kontrolę takich podmiotów, nawet po przydzieleniu im środków finansowych. Uwzględniając częściowo uwagę KWRiST proponuje się doprecyzowanie, że kontrola odbywa się w zakresie zleconych zadań.	
4.	Art. 1 pkt 3, pkt 7, pkt 9 lit. a, pkt 10, pkt 11 – wszędzie gdzie używa się sformułowania „miejsce przydatne do	Nie jest zrozumiała intencja proponowanej zmiany. Ustawa dopuszcza jeden typ miejsc tymczasowego ukrycia jakimi są miejsca doraźnego schronienia.	Czym takie miejsca mają się różnić od miejsc doraźnego schronienia poza tym, że nie będą wyznaczane administracyjnie? Jeśli w art. 91a	Do dyskusji Zaproponowane miejsca przydatne do tymczasowego ukrycia ludności nie są nową kategorią OZO i nie będą wyznaczane administracyjnie.	Odpowiedź Ministerstwa wydaje się logiczna, ale zwracamy uwagę, że w ten sposób – tak jak zwrócono uwagę pierwotnie – mamy do

	tymczasowego ukrycia ludności”	Proponowane brzmienie sugeruje, że dopuszczalne będzie tworzenie zasobu w oparciu o miejsca tymczasowego ukrycia, które nie będą spełniały warunków do docelowego uznania ich za MDS, na których wyposażenie nie będą miały wpływu organy ochrony ludności. Ponadto, nie do końca wiadomo jakie warunki miałyby spełniać taki obiekt. Nowelizacja w tym zakresie wprowadziłaby więc tak naprawdę nową kategorię miejsc, jednak bez ich definiowania (wbrew twierdzeniom uzasadnienia).	jest definicja funkcjonalna, poprzez wskazanie potencjalnych miejsc, to nadal są to miejsca związane z obiektami budowlanymi – jak miejsca doraźnego schronienia. Co więcej, w art. 109 ust. 2 pkt 3 uOLiOC projektodawca usuwa z Ewidencji OZO miejsca przyjęcia osób podlegających ewakuacji w zamian za miejsca przydatne do tymczasowego ukrycia ludności. Nie jest pewne czy to zmiana pożądana.	Konieczne jest jedynie ich rozpoznanie i zewidencjonowanie. Przewiduje się, że są to miejsca, które stopniowo będą zastępowane budowlami ochronnymi oraz miejscami doraźnego schronienia, a także częściowo będą uzupełniać system OZO. Należy podkreślić że zbliżona kategoria miejsc doraźnego schronienia będzie funkcjonować tylko w czasie wojny bądź stanu nadzwyczajnego i może nie być dostępna w przypadku nagłych zagrożeń czasu pokoju. Odnosząc się do kwestii wykreślenia miejsc przyjęcia osób podlegających ewakuacji należy wskazać, że zmiana art. 109 ust. 2 pkt 3 ma na celu dostosowanie brzmienia do art. 108 ust. 3, który nie przewiduje gromadzenia w ewidencji OZO tych danych, nie powinno się więc wskazywać podmiotu, który dane wprowadza.	czynienia z nową formą miejsc schronienia (na bieżące potrzeby). Dlatego pytanie podstawowe nadal się nasuwa – czy miejsca te (zwłaszcza w rozumieniu projektowanego art. 91a pkt 3) będą spełniać jakiegokolwiek wymagania techniczne na poziomie rzeczywistych możliwości ochronnych. Może prościej byłoby dodać do ustawy nową kategorię miejsc, które będą wyznaczane jako punkty „schowania się” na bardzo krótki czas, skoro i tak ma być to ewidencjonowane.
5.	Art. 1 pkt 5 – dot. art. 94 uOLiOC	Skreślić. Projektowane przepisy powinny zależeć się w przepisach techniczno-budowlanych. Biorąc pod uwagę tryb opiniowania projektu i brak możliwości przeprowadzenia realnych konsultacji z samorządami nie	Wprowadzenie zmiany bez stosownego vacatio legis i przepisów przejściowych spowoduje zablokowanie możliwości wydania pozwoleń na budowę w stosunku do	Nie uwzględniono Przepis stanowi odpowiedź na postulaty branży architektów i inżynierów. Obecnie ustawa nie wskazuje, jaka część kondygnacji podziemnej – albo dla ilu	Nadal uważamy, że tego typu przepisy powinny znajdować się w przepisach techniczno-budowlanych (wniosek ten nie jest sprzeczny z wnioskiem branży architektonicznej).

		sposób jest ocenić czy wskaźniki zaproponowane przez projektodawców są adekwatne. Ponadto projektodawcy pominęli, że obecnie trwają postępowania o pozwolenie na budowę. Część samorządów (i nie tylko) na zaawansowanym etapie ma zlecone prace projektowe dotyczące budynków użyteczności publicznej.	inwestycji, które są na zaawansowanym etapie planowania albo w stosunku do których toczy się postępowanie o pozwolenie na budowę.	osób – ma być przeznaczona dla miejsca doraźnego schronienia. Jednocześnie należy wskazać, że obowiązek zapewnienia mds znajdował się w ustawie od dnia jej wejścia w życie i jego wprowadzenie nie jest nagłe. Doprecyzowuje się jedynie pojemność mds (można przy tym przyjąć, że nowelizacja określa wymogi mniej restrykcyjne, gdyż ogranicza pojemność mds – zgodnie z literalną wykładnią bez nowelizacji mds powinien bowiem zajmować całą kondygnację podziemną).	Mamy świadomość, że przepis dot. MDS od początku znajdował się w ustawie ale wobec jego niejednoznaczności nie stanowił podstawy np. od omowy wydania pozwolenia na budowę. Ponadto nadal brakuje przepisów przejściowych. Co jeśli wskaźniki nie zostaną osiągnięte przez projekty budynków, które są w tym momencie procedowane w postępowaniach o pozwolenie na budowę? Na marginesie z literalnego brzmienia art. 94 ustawy w żadnym wypadku nie można wyciągnąć wniosków, że nowopropjektowane przepisy będą mniej restrykcyjne.
6.	Art. 1 pkt 6 – w zakresie dodawanego art. 95a	Proponowane rozwiązanie niesie za sobą kilka problemów: 1) Przepisy budowlane nie definiują zamierzenia budowlanego jako takiego. Który moment w procesie inwestycyjnym należy brać pod uwagę przy obowiązku zgłoszenia zamierzenia do wójta? Pytanie w	Ad. 1) Zamierzenie budowlane to pojęcie, które nie występuje samodzielnie – jest używane w kontekście uzyskiwania pozwolenia na budowę. Czy zgłoszenie ma być już po wystąpieniu o pozwolenie, skoro już wtedy przekłada się dokumentację planowanego zamierzenia?	Częściowo uwzględniona Projekt zostanie przeredagowany pod względem prawno-legislacyjnym, w szczególności określony zostanie tryb postępowania w przypadku braku uzgodnienia (wtedy właściwy może być wójt/burmistrz/prezydent miasta), jak również określona zostanie forma	Projektowany przepis należy skreślić z powodów opisanych wcześniej. Problematyczny jest raczej art. 89, który nie wskazuje domyślnego organu mającego wyznaczać OZO. Poza tym wprowadzi element procedury budowlanej poza dedykowanymi temu przepisami.

		kontekście dokumentacji technicznej, która ma zależeć ostatecznie od wymogów z planowanego ust.3. 2) Brak przepisu co w sytuacji, gdy nie dojdzie do uzgodnienia. Co to znaczy, że wójt uzgadnia to ze starostą lub wojewodą? Czy któryś organ ma mieć inicjatywę we wskazaniu kto ma wyznaczać inwestycję jako budowlę ochronną? Czy ma robić to wójt? Co jeśli organy nie dojdą do porozumienia w 21 dni albo każdy będzie sugerować inny organ? Nie wiadomo czy brak uzgodnienia będzie przesłanką odmowy wydania pozwolenia na budowę. Brak uszczegółowienia dyskwalifikuje projekt przepisu. 3) 95a ust. 3. Na jakiej podstawie ma robić to organ? Czy będzie to egzekwowalne czy ma to być jedynie wytyczna? Tego typu warunki powinny wynikać z przepisów wykonawczych, które od razu mówiłyby inwestorowi o	Ad. 2) Art. 89 uOLiOC nie ma przecież klauzuli domyślnego organu do wyznaczania. Mamy tu potencjalny konflikt w postaci sporów kompetencyjnych, zarówno negatywnych jak i pozytywnych. Ad. 3) Przepis jest tak napisany, że nie jest wskazane co to jest za instytucja. Nakaz? Wytyczne techniczne? Warunek uzyskania pozwolenia na budowę? Dlaczego organ wyznaczający jedynie miejsce jako OZO, ma wyznaczać dodatkowe warunki? Łączy się to z problematyką poruszoną w ad. 1 – nie wiadomo na jakim etapie ma się to wszystko odbywać. Czy jeśli po złożeniu wniosków o pozwolenie na budowę, to czy to na organie administracji architektoniczno-budowlanej spoczywa ciężar porównania złożonej dokumentacji i określenia wymogów przez inny organ (w przypadku starosty może być to ten sam organ)? Czy w przypadku sprzeczności ma to być przesłanka do odmowy? Proponujemy ten przepis skreślić z projektu, gdyż niesie za sobą poważne wątpliwości systemowe.	przekazania informacji inwestorowi.	
--	--	--	--	-------------------------------------	--

		uwarunkowaniach technicznych. Podobnie jak w przypadku wcześniejszego przepisu brak vacatio legis i przepisów przejściowych. Pobocznie należy zauważyć, że proponowany tryb uzgodnienia wydłuża proces inwestycyjny, co stoi w sprzeczności z działaniami legislacyjnymi podejmowanymi przez inne resorty.			
7.	Art. 1 pkt 15 – w zakresie dodawanego art. 152 ust. 3 uOLiOC	Skreślić.	Odczytujemy to jako próbę finansowania ze środków na ochronę ludności instytucji, które nie są – ze słusznych względów – uznane za podmioty ochrony ludności – policji, SOP, Straży Granicznej. Nie tak powinno kształtować się finansowanie systemu ochrony ludności. Zarówno Policja jak i Staż Graniczna w ramach swoich budżetów mają zabezpieczone środki na wykonywanie swoich podstawowych zadań, jakim jest m.in. zapewnienie bezpieczeństwa. Ponadto, w przypadku wojny służby te podlegają militaryzacji na podstawie ustawy o obronie Ojczyzny. Wygląda to na próbę łączenia w ramach budżetu państwa różnego rodzaju wydatków, po	Nie uwzględniono W przepisie zawarto zastrzeżenie, że środki mogą być przekazywane w zakresie realizacji zadań wspierających ochronę ludności i obronę cywilną, ich wydatkowanie nie jest więc dowolne. Przepis pozwoli na przekazywani środków dla służb, np. Policji, na realizację zadań związanych np. z organizacją łączności (z której korzystać będą także jednostki samorządu terytorialnego), albo działania związane z zabezpieczeniem ewakuacji.	Podtrzymanie uwagi. Zastrzeżenie, o którym mowa w odpowiedzi strony rządowej, jest na tyle pojemne, że każde działanie policji czy SG można było podciągnąć pod ochronę ludności. NIE NEGUJEMY tego, że instytucje te będą uczestniczyć w działaniach związanych z OLIOC typu ewakuacja. Natomiast powinny to robić w ramach swoich zadań ustawowych i kierowanie środków z Programu, który ma służyć przede wszystkim finansowaniu działań organów ochrony ludności i podmiotów ochrony ludności z nimi związanymi (w tym na bazie porozumień) jest zaprzeczeniem idei finansowania systemu, który budujemy. Alternatywnie moglibyśmy się zgodzić na wprowadzenie w/w

			to, by jednocześnie można było twierdzić, że służby mundurowe są wzmacniane finansowo (organizacyjnie, sprzętowo), a jednocześnie wypełnia się założenia przeznaczania 0,3% PKB na OLiOC, sprawiając wrażenie dla niezbyt orientującej się w meandrach finansów państwowych opinii publicznej, że rząd znajduje oddzielne środki na to i na to. Uderzy to jednak tak naprawdę w samorządowe terytorialne organy ochrony ludności, a przez to podstawowe elementy systemu ochrony ludności – stanowiąc podstawę do przesunięć środków w ramach kolejnych edycji Programu OLiOC.		rozwiązania ale pod warunkiem, że równolegle zostanie w ustawie wprowadzona gwarancja dla samorządów, że 85% środków, o których mowa w art. 153 ust. 2 pkt 3 będzie przekazana do jednostek samorządu terytorialnego na wykonywanie ich zadań z obszaru ochrony ludności i obrony cywilnej.
8.	Art. 1 pkt 16 – dot. dodawanego art. 153 ust. 4	Skreślić lub zmodyfikować.	Projektowany przepis z jednej strony nie rozwiązuje problemu związanego ze zlecaniem zadań innym podmiotom ochrony ludności nie będących organizacjami pozarządowymi, z drugiej wprowadzenie projektowanej regulacji sugeruje, że we wszystkich pozostałych przypadkach ustawa o pożytku publicznym ma zastosowanie.	Do wyjaśnienia Uzasadnienie uwagi nie jest jasne – przepis wyłącza stosowanie ustawy o pożytku publicznym i o wolontariacie, gdyż organizacje występują w przypadku realizacji zadań olioc jako podmioty ochrony ludności, a nie jako organizacje pożytku publicznego i ich charakter prawny związania z organami ochrony ludności jest odmienny. Problem ten został rozpoznany przez MSWiA przy okazji zawierania umów o realizację zadań olioc. W opinii projektodawcy nie jest tak, że „wprowadzenie projektowanej regulacji	W przypadku JST art. 153, z uwagi na odwołanie się w nim do zasad wynikających z udzielania dotacji na podstawie ustawy o finansach publicznych uniemożliwia przekazywanie podmiotom ochrony ludności dotacji celowych, jeżeli jednocześnie nie są podmiotami, o których mowa w ustawie o pożytku. Proponowane rozwiązanie nie dość, że nie rozwiązuje tego problemu to dodatkowo potwierdza, że tylko w przypadku dwóch typów podmiotów ochrony ludności inny tryb niż ustawa o pożytku jest dopuszczalny.

				sugeruje, że we wszystkich pozostałych przypadkach ustawa o pożytku publicznym ma zastosowanie”	Reasumując, ustawa o finansach publicznych, którą musimy stosować przy przykazywaniu środków podmiotom ochrony ludności jest niespójna z ustawą o ochronie ludności.
9.	Art. 1 pkt 17 – w zakresie zmienianego art. 155	Skreślić i kwestie związane z finansowaniem wynagrodzeń przenieść do nowelizacji, w stosunku do której będzie możliwe przeprowadzenie normalnych konsultacji.	W uzasadnieniu do projektu brak uzasadnienia proponowanej zmiany. Należy zauważyć, że już teraz ustawa nie zakazuje finansowania wynagrodzeń ze środków ochrony ludności, natomiast wprowadzenie proponowanej zmiany może sugerować, że ze środków o których mowa w art. 155 ust. 2 pkt 1 i 2 wynagrodzenia nie będą mogły być finansowane, co byłoby absurdalne zwłaszcza w przypadku finansowania ratownictwa medycznego.	Uwzględniono Dokonano korekty przepisu, zmieniając odesłanie na art. 155 ust. 2. Wbrew twierdzeniu autora uwagi nie jest oczywiste, czy z środków z art. 155 ust. 2 pkt 3 można finansować wynagrodzenia, więc należy to przesądzić w ustawie. Jednocześnie zasadne jest objęcie regulacją także pkt 1 i 2.	
10.	Art. 1 pkt 18 – w zakresie nowelizacji art. 156	Jak wskazano w uwadze ogólnej, zmiany nie mające pilnego charakteru powinny być procedowane w normalnym trybie. Odnosząc się do proponowanych regulacji, Program powinien odnosić się wyłącznie do wydatkowania środków, o których mowa w art. 155 ust. 2 pkt 3. W przypadku pozostałych środków ujęcie ich w Programie ma charakter pozorny, a sposób i tryb wydatkowania wynika z innych przepisów (choćby ustawy o PRM i świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych).		Do dyskusji Objęcie Programem OLiOC wszystkich środków z art. 155 ust. 2 jest systemowym założeniem ustawy, które nie jest przedmiotem nowelizacji i nie będzie zmieniane. Odnosząc się do kwestii ust. 7, 10 i 11 przepisy zostaną skorygowane pod względem prawnym i legislacyjnym.	Warto przemyśleć czy „systemowe założenia ustawy” mają sens i czy niosą jakąkolwiek wartość dodaną. Poza wydatkami na PRM, o których pisaliśmy w pierwotnie zgłoszonych uwagach, podobna sytuacja ma miejsce w przypadku wydatków Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, gdzie ustawa o rezerwach strategicznych szczegółowo określa zasady opracowywania Rządowego Programu Rezerw Strategicznych i finansowania rezerw strategicznych.

		Ust. 7 będzie – przynajmniej dla samorządów – przepisem martwym. Program nie określa bowiem wprost wydatków dla konkretnych jednostek, to wynika dopiero z umowy zawartej z wojewodą (to samo odnosi się do art. 8 ust. 2 projektu). Odnosząc się do ust. 10 i 11 nie jest jasne czy zmiany te będą dokonywane w ramach aktualizacji Programu. Zwracamy uwagę, że w obecnym kształcie przepisy pozbawiają KWRiST jakiegokolwiek wpływu na podział środków w ramach Programu, jeżeli zmiana podziału środków może być dokonywana dowolnie.			
11.	Art. 1 pkt 19 – w zakresie dodawanego art. 157a	Kolejny przepis, który w praktyce nie będzie dotyczył samorządów. Najmniejsza partycypacja środków JST w zakupach, wymienionych w tym przepisie wyłączy możliwość stosowania proponowanej regulacji.		Uwzględniono Wyjaśnienia wymaga, czy wystarczające dla uwzględnienia uwagi jest wskazanie, że dotyczy on finansowania bądź współfinansowania.	Proponowane rozwiązanie nie jest wystarczające. Art. 157a ust. 2 de facto powoduje, że każde środki spoza tych, które są wskazane w art. 155 ust. 2 pkt 3 uOLiOC powodują wejście w reżim PZP. Nie jest to oczywiście dziwne, natomiast spowoduje, że przepis będzie martwy (ciężko wyobrazić sobie w systemie ochrony ludności inwestycje finansowane wyłącznie ze środków przeznaczonych na finansowanie potrzeb obronnych).